

Autor: Radim Lhoták

Pluto je v řecké mytologii bůh a vládce podsvětí. Pro starověk představuje zrození a smrt, hraniční čáry samotného života, za nimiž se nachází původ všech věcí, pramen fyzické existence. Nejběžnějším projevem plutonského chování ve vztahu k druhým je manipulace. Aspekty plutonské proměny života jsou destrukce, síly smrti a černá magie, z nichž teprve za vlastním prahem života, z popele a z hlíny, z rozkladu živoucí energie a veškeré hmoty může vzejít nový život tvořením, silou duchovního mistrovství v jeho očištěné a božsky ryzí podstatě. Pluto-krací bychom proto mohli chápat vládu bohatých prováděnou z pozadí, z podsvětí temnoty skrývajících původ všech věcí, jejíž vnější podoba je vyjádřena parlamentním sborem zmanipulovaných loutek.

Není pochyb, žijeme v plutonské době destrukce, ocitáme se ve zničující fázi vlády hmoty nad duchem, v níž sama hmota přestala mít vnitřní soudržnost v souladu s kosmickým řádem a přírodními zákony. Stojíme před samotnou smrtí hmoty v okamžiku, když Pluto ve znamení Štíra dospěl svého zenitu a jeho dosud skryté a nepovšimnuté funkce umožnily vznik věku temnoty. Nemýlíte se, mluvím tady o astrologii. Snad nebude přílišným prohřeškem proti racionálnímu zánícení moderny, když si ukážeme, jak právě astrologie dokáže vidět současný svět v nejhlubším proniknutí k jádru jeho problémů, kolik moudrosti a vědění věků tato dnes zavržená věda obsahuje. Ponechme stranou otázku, zda vědění astrologů je psáno ve hvězdách, či právě nejvzdělanější a nejinteligentnější mudrci minulosti vtiskli hvězdám svoje věčné poznání opřené o zákon souvislosti, podle kterého jsou všechny elementy ve vesmíru uspořádány v jeden celek, jehož vitální orgány jsou úzce propojeny a vzájemně se doplňují. V každém případě stojí za ukázkou, jak astrologie vystihuje tento náš liberálně tržní svět spějící ke kataklyzmatu pod vládou plutokracie.

Věk Pluta

Podle astrologie právě prožíváme Věk Pluta, jehož východiskem může být obrozující věk Vodnáře, na který si ale budeme muset ještě počkat, dokud rozkladné síly destrukce nedokonají svoje dílo. Čím se tento Věk Pluta vyznačuje? Nacházíme se v neúprosném cyklu, v němž „jsou bohové mrtví“ vně i uvnitř člověka. Symbol a poezie nepatří do současného projevu člověka, nahradila je duchovní prázdnota a suchopárná řeč čísel kvantifikujících hmotu bez hlubších souvislostí i smyslu. Tato situace vyvolala krizi rozumu, když ustavičná kritika rozumářů a spekulantů namířená proti všem dřívějším tradicím a moudrosti otců

uvolnila cestu iracionalismu, jeho zmatenému hledání záchytných bodů v nastalém chaosu, jeho zoufalým výstřelkům subjektivních úniků od světské reality a jejího pravdivého obrazu. Iracionalismus se stal výrazem myšlení postmoderního člověka, jeho rezignace na okolní svět a popření pravdy v její pravosti.

Symbolem zdravého věku civilizací předcházejících současné globální nadcivilizaci je podle astrologů párové postavení Raka a Kozoroha mezi dvanácti znameními zvěrokruhu. Rak v tomto postavení zaujímá podobu, která symbolicky znázorňuje mládí, mnohost, národ. Kozoroh symbolizuje zralost, stáří a osamělost. Představuje politickou moc, která se musí vykonávat „o samotě na hoře“, avšak ve prospěch všech. Nelze rozmlouvat z vědoucím božstvem na hoře, dokud člověk sám bez doprovodu nedosáhl vrcholu. Kozoroh, podporován svou planetou Saturnem a Skopcem (Marsem), jež se nacházejí na Východě, v ascendentu, sjednocuje moc a vědění.

Charakter současné civilizace je převráceným obrazem tohoto tradičního schématu. Věk Pluta žije ve znamení inverze zmíněných astrologických znamení a charakterizuje úpadek, v němž se všechny věci řítí v sestupném oblouku. Tento strmý pád se vyznačuje zrychlením, které na sebe občas bere podobu falešného a klamného vzhledu expanze. Jde však pouze o „labutí píseň“ moderní doby a jejího „pokroku“. Člověk si myslí, že tvoří, a přitom prudce ničí přírodu, chová se jako umírající, který si neuvědomuje závažnost svého stavu, a proto trvá na tom, že vstane z postele přesně v okamžiku, kdy ho opouštějí síly. Věk Pluta se vyznačuje naprostým převrácením tradičních hodnot starověku.

Převrácení všech hodnot

Převrácení tradičních hodnot zvláště v poslední etapě západní civilizace se jednoduše projevuje v protikladu těchto hodnot. Je to stejný protiklad, jaký vidíme u vzestupu či sestupu, dne a noci, v konstrukci a destrukci. O jaké hodnoty jde? Starověk vyznával tyto hodnoty Kozoroha: Stabilita, jednota, vláda jedince, udělení moci posvěcením, potvrzení moci časem, zbraně v rukou jedné kasty, hierarchické uspořádání, kontinuita tradice, stálost, uctívání, pravda, spolehlivost. Současnost pod vlivem inverze znamení Raka vyjadřuje jejich pravý opak: Nestabilita, mnohotvárnost, vláda lidu, udělení moci hlasováním, ztráta moci vlivem času, zbraně v rukou všech, boj tříd, stálá revoluce, změna a pomíjivost, povstání, lži, nespolehlivost.

Základní aspekty převrácení hodnot v éře liberální plutokracie lze vyjádřit takto:

1. Hierarchie se staví proti většině. Zatímco dříve se za nejdůležitější hodnotu považovala kvalita, dnes vládne zákon množství (kvantity). Většina dokáže potlačit pravdu už svým počtem. Moudrost je ve stínu názoru, neboť je více těch, kteří myslí, než těch, kteří vědí. Kromě toho názor, který dnes vládne, ve skutečnosti ani neexistuje, neboť názory většiny z temnoty řídí „páni jeskyně“, jak nás učil Platon.
2. Dochází k popření vyšší inteligence (boha) jako principu veškeré hierarchie.

3. Upovídanost se rozplývá v nekonečných chvalozpěvech na svobodu a rovnost, aniž by si někdo uvědomil, že čím více se o něčem mluví, tím více se to postrádá, a proto se o tom mluví nejasně. Nikdo není větším otrokem, nikdo se více „neliší“ než ten, kdo přísahá, že je svobodný či stejný, jako ostatní. Žijeme ve světě otroků všech představitelných zel, které přináší lidská chamtivost a neuměřenost.

4. Sdělovací prostředky nic nesdělují. Technologické přesycení způsobilo ztrátu vědomí, cíl i smysl veškerého pokroku a konečné selhání industriální společnosti.

5. Ustavičná nespokojenost brání lidem zaujmout odpovídající místo v rámci společnosti. Lidé tak nemohou uskutečňovat svoji přirozenou odpovědnost a ztrácejí podíl na stavu věcí.

6. Výsledkem pokroku je nestabilita, nedostatečná kontinuita jakéhokoliv díla, protože je zřejmé, že brzká změna ho stejně smete. Nepřetržitá změna se odráží v permanentní revoluci. Tato nestabilita vzniká přirozeně z nadvlády většiny a z jejího názoru. Masy ve své nejednotnosti vyžadují, aby se s nimi někdo periodicky radil, vnímal jejich nálady, a jelikož jsou „ženského rodu“, často mění své názory, a tím směřují k chaosu a k anarchii, neboť ony se cítí být tím, kdo vládne a má na svou vládu právo.

7. Nastává všeobecný úpadek mravů v základní morálce, v jazyku, v uměleckém cítění i v chování. Totéž se děje na úrovni států. Již Platon vysvětluje, že stát v krizi lze poznat na základě velkého počtu lékařů a právníků. A Lao Tse učí, že říše, které umírají, mají mnoho zákonů.

Převrácení hodnot nastolilo všechny negativní aspekty Pluta, a proto se ocitáme před narůstajícím násilím, smyslností, zkažeností. Mládež se bouří a odmítá všechna tradičně uznávaná pravidla, aniž by věděla, kam má jít. Na denním pořádku jsou protesty, korupce, strany, které přerozdělují, třídní a globální zájmy postavené nad zájmy národa. A musíme zdůraznit i nejtypičtější a nejnebezpečnější plutonický aspekt: Znečištění: na fyzické, psychologické a intelektuální úrovni. To, co bylo dole, přechází nahoru, nevědomé je viditelné, a zde člověk ztrácí veškerou schopnost volby a rozhodování. Je to učení úst a pohlaví, v němž dochází k potlačování inteligence a lidství. Od okamžiku, kdy se lež chopila otěží života, se vše překrucuje, obrací, a další lži se objevují jako odpověď na dřívější podvod. Dnes se dobývají světy tak, že se jednoduše slibuje „více“. Více hojnosti, více „Pluta“, více bohatství. Avšak s nádechem smrti, neboť jediné bohatství pochází z jiných pramenů, než jsou ty hmotné. Velký klam vede ke ztrátě slova a rozumu. Nový Babylon násilí a chaosu bude vládnout, dokud se znovu neobjeví čisté a původní hodnoty, které zahájí nový věk a novou vládu.

Zdroj: Prof. Delia Steinberg Guzmán – Nová Akropolis